

В началото на прехода между две политически системи веднага не се създават нови органи на местната власт, а се запазва старата организация на общините. Върху сравнително бавното преустройство на местния държавен апарат влияние оказва преди всичко обстоятелството, че властта по места за известно време фактически е съсредоточена в така наречените отечественофронт-овски комитети, които не влизат в структурата на държавния апарат, но изпълняват такива функции. Макар и само формално, старите общински форми продължават да съществуват, като новият режим е принуден да се съобразява и с традицията в изборността на общинските органи, както и с най-непосредствената им близост до гражданите. Кметският институт като цяло в страната преминава в ръцете на нови хора – верни и лоялни към отечественофронт-овския режим, млади, неопитни, в много случаи необразовани, което няма как да не рефлектира неблагоприятно върху правилното развитие и функциониране на общините. На 2.11.1944 г. с Указ № 84 Регентството одобрява Наредба-закон за назначаване, уволняване и класиране на служителите по ведомството на министерството на вътрешните работи и за Временната общинска управа. С нея се прекратява мандата на общинските съветници при градските и селските общини, като правата и функциите им и тези на Засиле-ната управа преди 9 септември 1944 г. се поемат от Временната общинска управа. Назначаването и уволняването на градските кметове и помощник-кметове става със заповед на съответния областен директор по предложение на околийските комитети на Оте-чествения фронт. Със заповед на Бургаския областен директор /до 1949 г. Сливенска околия е в състава на Бургаска област; 1949–1959 г. в Старозагорски окръг; 1959–1987 г. гр. Сливен е център на окръг; 1987–1999 г. Община Сливен е в състава на Бургаска област; 1999–2007 г. – гр. Сливен е център на област/, по предложение на Околийския комитет на ОФ в Сливен са назначени кмет и двама